

Sures i tolerància: l'imam gai d'Europa

Un imam francès homosexual difon un missatge de religió i tolerància a Europa. A més d'obrir una mesquita 'gay-friendly' a París, no fa gaire també va casar una parella de lesbianes a Suècia.

Ludovic Mohamed Zahed menja una amanida de gambes mentre explica la seva història en un restaurant a Estocolm. El viatge a Suècia va ser llarg i se'l veu una mica cansat.

Nascut a Algèria, els pares de Zahed es van mudar a França quan ell encara era un nen petit. El primer dia d'escola, el mestre li va preguntar si era un nen o una nena. Era un nen delicat, prim, tímid i afable. Zahed recorda que el seu pare li deia que era un marieta, una nena ploramiques. I llavors el seu pare no va dir res més. Ja no mirava Zahed i ni tan sols li parlava.

Zahed es va demanar: què era el que estava destinat a fer a la Terra? Qui era? Estava ple de dubtes sobre si mateix. Buscant respostes, va anar a una mesquita quan tenia 12 anys.

L'islam, va aprendre Zahed, donava resposta a totes les preguntes. L'Alcorà és un llibre sobre el qual no hi pot haver dubtes. Al·là venç tota resistència. Com a musulmà, ets un estudiant de l'islam i la teva missió a la vida és lloar Déu.

Zahed es va llegir l'Alcorà i es va convertir en membre d'una germandat salafista. Resava cinc vegades al dia i apreciava les respostes que rebia així com tot el suport. Zahed va decidir que volia convertir-se en imam, un musulmà erudit, i que volia estudiar a la Meca.

La germandat. La germandat entre els salafistes ho era tot per a ell. Els joves pregaven espatlla amb espatlla i formaven un baluard que els protegia

tots. Zahed se sentia realitzat en la comunitat. Pregava amb devoció i fins i tot va sentir que en alguns moments sabia què era la il·luminació. Això és Déu, pensava per a si mateix.

Un dels seus germans en la comunitat es deia Jibril. Tenia els ulls negres, la pell fosca i els cabells brillants i gruixuts. Zahed dormia al seu costat, front contra front. Es van dir l'un a l'altre "Uhibbuk fi-Allah", "T'estimo per la causa d'Allah."

A 17 anys, Zahed dormia en una habitació amb Jibril i de nit es quedava despert mirant-lo. Estimava Jibril per a la causa d'Al·là, però d'una manera que era també diferent del seu amor pels altres salafistes.

Aleshores va parlar amb Jibril i els seus altres germans musulmans sobre aquest anhel. Jibril va dir que no podia ser.

Poc després, la família de Zahed es va traslladar a Marsella. Va estudiar per als seus exàmens d'accés a la universitat, es va afaitar la barba, va deixar de resar i ho va canviar per anar de festa i les drogues. També va tenir una relació amb un home infidel

Parella de lesbianes formada per Sahar Mosleh (dreta) i Maryam Iranfar que l'imam gai Ludovic Mohamed Zahed va casar a Estocolm.

i es va infectar amb el VIH. Mirant enrere, diu que en aquella època estava perdut.

Sortir de l'armari. Va fer venir els pares a la seva habitació i els va dir que era gai. La mare va plorar, el pare el va tornar a mirar per primera vegada en molt de temps, i va dir: “Ho sabíem”. La seva mare no deixava de plorar, i això va fer que el pare digués: “Ha provat de canviar durant els últims 15 anys, així que ara l’hem d’acceptar”. Després va somriure al seu fill. Avui dia, Zahed no acaba d’entendre què va fer que el seu pare canviés d’opinió.

Zahed va estudiar psicologia i antropologia i va començar a treballar per a una organització benèfica. A 30 anys va marxar de viatge de negocis al Pakistan i va reflexionar per primera vegada sobre la seva vida i sobre si era una bona persona o no. Al cap de poc, en una habitació d’hotel, es va posar de genolls i va començar a resar.

Va tornar a llegir l’Alcorà. No hi va trobar ni una sola sura que condemnés l’homosexualitat. El que sí que hi va trobar, però, van ser un munt de poemes homoeròtics en la literatura àrab clàssica. Després va fundar HM2F, una associació de gais i lesbianes musulmans a França.

Fa dos anys, quan es va conèixer la notícia que cap imam enterraria una transsexual musulmana que havia mort a França, Zahed va fundar una mesquita a París. La va pensar com un lloc on totes les persones podrien trobar un imam que els tractaria amb dignitat, que els enterraria o casaria i els donaria sentit de pertinença, independentment de si els agradaven els homes o les dones. També va trobar un company i un imam amic els va casar.

Una veu de tolerància. Avui, Zahed té 37 anys. Viatja per tot el món fent conferències sobre l’homosexualitat en l’islam. Va arribar a Suècia per dur a terme la cerimònia del casament d’una parella de lesbianes.

El seu viatge ha estat finançat per 7-Eleven i va tenir lloc l’endemà de la seva arribada al davant d’una sucursal local del supermercat, decorada amb flors. El sol brillava, la fragància de flors omplia l’aire i Zahed somreia.

Avui, Ludovic Mohamed Zahed té 37 anys i viatja per tot el món fent conferències sobre l’homosexualitat en l’islam.

Però la nit anterior, Zahed havia confessat que estava preocupat pel seu propi matrimoni, el seu marit havia marxat de casa feia només uns quants dies. Diu que el seu pare li va dir per telèfon: “Les parelles se separen. És normal, fill meu. No té res a veure amb l’homosexualitat”. Era la primera vegada que el pare de Zahed havia fet servir la paraula “homosexualitat”.

La vida de Zahed no és perfecta. Està malalt, troba a faltar el seu marit i encara no ha trobat la resposta de tot a la vida. Tot i això, almenys ara sap qui és. Zahed ha trobat un acostament a la seva família i ha trobat la

seva fe. Potser els millors moments de la seva vida encara han d’arribar.

Durant la cerimònia de casament a Suècia, dona la seva benedicció i canta les primeres sures de l’Alcorà. Acaben amb les paraules: “Guia’ns pel camí recte. El camí d’aquells als qui has afavorit, no el dels que són objecte de la teva ira i no el dels que són extraviats”.

La parella comença a plorar. Zahed mira les persones que s’han reunit i diu: “Ara podeu aplaudir... o fer el que vulgueu”.

Takis Würger
© Der Spiegel

Traducció de Paula Arnas Antolín